

VOLLEYBALL

VOLEJBAL

ODBÍJENÁ

Martin Rybák

*Věnováno mladým dědkům, sešlým optimistům a
také všem obdivovatelkám urostlých sportovců*

Brno, leden 2022

Tohle je moje první sportovní fotografie. Bylo mi osmnáct a trávili jsme prázdniny u Sýkovce. Kromě koupání, opalování a volejbalu jsme nedělali nic jiného.

Z volejbalu jsem udělal později fotek víc, tady jsem vybral jen část - ty, které zachycují část volejbalového života mých kamarádů spoluhráčů (a taky spoluhráček).

Sám jsem k volejbalu přičichl už jako kluk. V té době jsme obdivovali hvězdy jako Musil nebo Golián, v Brně třeba Lázničku, později Petláka, Řezníčka nebo Koudelku. V té době mě ani ve snu nenapadlo, že bych se s nimi někdy mohl potkat na hřišti.

Volejbal se v té době hrál úplně jinak než dnes, hráči museli být hodně obratní. Už tehdy se ale začala prosazovat dominance útoku. Smečaři byli stále vyšší a vyšší. Japonci zavedli hru bagrem, do té doby se i smeče vybíraly prsty.

Já jsem tyhle staré časy už nezažil, když jsme na střední škole s pár kamarády začali hrát za dorost Bystrce. Žádné velké úspěchy jsme tedy určitě neměli, ale základní abecedu mě v Bystrci naučili. S příchodem na vysokou školu jsem přestoupil do Univerzity Brno. Ze začátku jsem si moc nezahrál, Univerzita právě čerstvě postoupila a hráli hlavně zkušení hráči. Byl jsem sice vysoký, navíc s dobrým výskokem, ale to bylo tak všechno.

Trénoval jsem s A-týmem a hrál za béčko, kterému tehdy velel excelentní nahrávač Bořek Turek. Na stará kolena kolem sebe shromáždil partu študáků, kteří sice moc hrát neuměli, ovšem stačilo dobře přihrát, naběhnout na síť a Bořek balón vystavil smečařům přímo pod ruku. Většina nahrávek byla rychlá a blokaři soupeře obvykle vůbec nestíhali, v té době tento styl na amatérské úrovni nikdo neznal. V A-týmu se mezitím vystřídala řada hráčů, nakonec se však tým omladil a hráli jsme velmi pohledný volejbal na špici krajského přeboru.

Většina hráčů byli studenti, kteří ovšem museli po škole na vojnu. Ti nejlepší narukovali do některého vojenského oddílu (obvykle Dukly) a později se buď do Brna nevrátili, anebo přecházeli do béčka, původně složeného hlavně z mimobrněnských studentů. A-tým, jehož výkonnost postupně upadala, tak po čase sestoupil a rozpadl se.

Béčko už bez Bořka, zato s kádrem starších zkušených hráčů řadu sezón svoji soutěž vyhrávalo, ale postoupit nechtělo. Výkonnost zvedly i bývalé opory Zbrojovky, které zde našly útočiště na stará kolena spolu s dalšími brněnskými borci.

Věk se se nedal vymazat, a tak dnes už nikdo z nás nehraje, zbývají jen vzpomínky na staré dobré časy.

Brno 2022

Obsah

VELETRŽNÍ POHÁR 1969

UNIVERZITA BRNO

V UNIVERZITĚ HRÁLY I ŽENY

SEŠLOST BRNO

UNIVERZITA ŽIJE!

VELETRŽNÍ POHÁR

Volejbalová první liga, dnes by se řeklo extraliga, se v Brně hrála v sokolské tělocvičně na Leninově ulici, kde se tak tak vešlo basketbalové hřiště a diváci postávali okolo lajn. Ostatně pár let předtím se ještě volejbalové soutěže hrály venku na antuce. Doba byla jiná, kromě fotbalistů a hokejistů nebyli žádní profesionálové, snad možná v Dukle Brno pár cyklistů a atletů. Volejbal (a basketbal) byly proto doménou vysokoškoláků.

Veletržní pohár se konal v Brně v roce 1969 na zimním stadionu. V té době jiná pořádná volejbalová hala v Brně nebyla, přestože zde tento sport patřil k nejpobulárnějším a Brno pravidelně bojovalo o mistrovské tituly mužů i žen. Turnaje účastnila družstva Japonska, Brazílie a dva české celky. A tým bylo aktuální reprezentační družstvo, vedené Karlem Lázničkou, pod hlavičkou B-týmu startoval výběr Brna.

V té době mi bylo osmnáct, hrál jsem za dorost Bystřice a fandil jsem Zbrojovce, takže jsem na stadionu nemohl chybět. Zejména, když tu byli Japonci se svoji převratnou, rychlou kombinační hrou dirigovaní vyhlášeným nahrávačem Nekodou¹. O tři roky později tento tým vyhrál olympiádu, když Nekodovy rychlíky a signály eliminovaly ruské, bulharské a německé blokaře. Právem se mluví o japonské volejbalové revoluci².

První zápas jsem fotil z hlediště. Teleobjektiv jsem neměl a světla také bylo málo, citlivé filmy k dostání nebyly a tak fotky nejsou nic extra. Byl jsem ale dostatečně drzý mladík. Aniž bych někoho z pořadatelů či hráčů znal, sedl jsem si další den přímo na lavičku mezi střídající hráče. Navíc některé zápasy také přenášela televize a ta si zajistila další reflektory. Pak už se fotilo lépe i s mým z dnešního pohledu primitivním ruským vybavením.

Bohužel jsem nedohledal ani soupisky hráčů, ani výsledky, ale třeba si někdo na něco ještě vzpomene.

¹ After taking bronze in 1964 and silver in 1968, Japan finally won the gold for men's event in 1972, but in order to defeat the physically stronger team of Easter Europe, Japan had to come up with a true revolution.

The core of this revolution is to be found in one of the greatest setters this sport has ever witnessed: Katsutoshi Nekoda.

His accuracy and speed in the setting, both unseen before his debut with the Nipponese team, gave him the name of "Nakoda calculator of Japan."

The Japanese team realised that if they wanted to stand a chance against the Soviet giants and their colleagues of German Democratic Republic and Bulgaria, they needed to find a way to spike with no blockers or one at most.

In their offence, the setter, Nekoda, was the key to the system. He had a very deceptive release of the ball with his back to the net varying positions of his hands.

The tall blockers from GDR, in the final, could not read his intentions and often were caught out of position, allowing the Japanese hitters to attack free of any block.

² V Univerzitě, kde jsem hrál za muže, tento styl prosazoval výborný nahrávač Bořek Turek po svém odchodu ze Zbrojovky, která pod vedením K. Lázničky prosazovala útok založený na vysokých tvrdých smečářích. Bořek kolem sebe sestavil partu studentů – začínajících volejbalistů, pro něž útoky z rychlých nahrávek proti jednobloku byly mnohem jednodušší než smečovat z vysokých nahrávek. B tým Univerzity tak dlouho slavil úspěchy v brněnském městském přeboru.

Tým Japonska

Československý reprezentační tým pěkně podle velikosti
V sestavě bylo pět Brňáků: Pavel Schenk, Stančo, Petlák, Drahoš Koudelka, Milan Řezníček a vlastně i Zajíček byl původně z Brna

Brazilci

MOJE LÉTA V UNIVERZITĚ

Během studia jsem hrál v týmu Univerzity Brno, v němž jsem vydržel až do konce sportovní kariéry. Důvodů takové věrnosti bylo více. Především zde byla dobrá parta a pak – měl jsem po prodělané meningitidě modrou knížku, takže jsem nechtěl moc provokovat vojáky. Kdyby mě doktoři uschopnili, musel bych na vojnu na dva roky.

Univerzita právě před mým příchodem postoupila do první třídy krajského přeboru, což se projevilo novým elánem hráčů a hrál se dobrý, i když trochu zvláštní volejbal. Řadu sezón jsme hráli tuto soutěž, dokonce jsme byli na špičce, ale s odchodem hráčů základní sestavy na vojnu, po níž se jich už řada do Univerzity nevrátila, výkonnost klesala a nakonec se po sestupu do nižší třídy A-družstvo rozpadlo. Běčko, do něhož postupně přecházeli starší hráči z áčka, v té době pravidelně vyhrávalo městský přebor, nicméně postoupit a hrát krajský přebor nikdo nechtěl.

Jako starší páni jsme „šalinovou ligu“ hráli ještě dlouho. Věk se ošálit nedá a tak už se jen scházíme a vzpomínáme. A už se ani nepřeme, jak se hraje postavení středního vzadu.

Já, jako nezkušený nováček, jsem si první sezonu příliš nezahrál a tak byl prostor i k pořízení pár fotek ze zápasů. Později, to už jsem patřil do základu, už je fotek málo a fotil je někdo jiný (ale netuším, kdo to byl).

Tato a další strany: fotky ze zápasu venku proti Polné.

Na bloku jsou dva Kocouři: Silný Kocour a Velký Kocour, tedy Zdeněk Jelínek a Jirka Potůček

Smečuje Honza Vrbka

Nahravač „Kocour“ Jelínek vytlouká blok svým typickým způsobem

Smečuje Franta Továrek, přihlíží Bohuš Madějevský

Karel Šváb útočí proti trojbloku

Na bloku Honza Vrbka a Bob Zídek. Bloky a obrana vůbec byla silná stránka naší hry. Honza i Bob měli tenkrát nejlepší výskok v týmu, skoro 330 cm

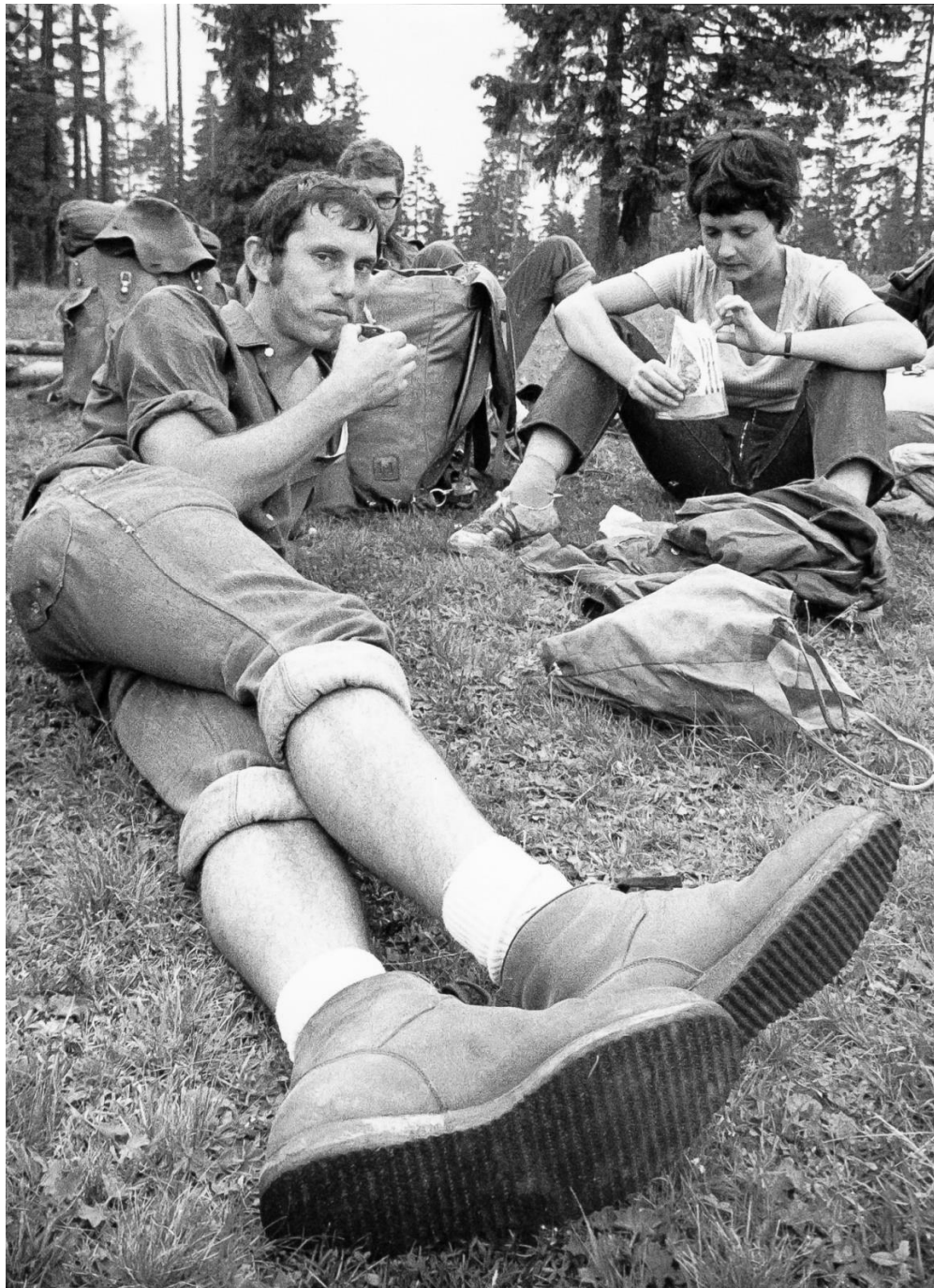
I v poli se hrálo velmi obětavě. Zleva Karel Sladkovský, Velký Kocour čili Potůček a Honza Vrbka

O prázdninách v přestávce soutěže, byl čas i na mimosportovní akce. Následující fotky jsou z přechodu Nízkých Tater v roce 1971, který vedl Franta Továrek

Jirka Neuman a dva Kocouři

Franta a Naďa

Silný Kocour, Velký Kocour a Zuzka

V roce 1972 se uskutečnil zápas s Wroclavskou univerzitou. Nejprve přijeli Poláci do Brna a následující podzim zase brněnská družstva (muži i ženy) do Polska. V Brně jsem fotil jen trochu (blesk se musel nabíjet ze sítě), a v Polsku už jsem hrál, takže odtud fotky nejsou.

Družstvo Univerzity: Laďa Páč, Franta Továrek, Vacek, Aleš Lacina, Zdeněk Provazník, Jura Potůček, Petr Fiala, Pavel Böhm, Zdeněk Jelínek, Bohuš Zídek, Boris Páč, Honza Vrbka

Sestavu uváděl Jirka Neuman, který poctivě u každého hráče uváděl i všechny tituly, který nebylo málo

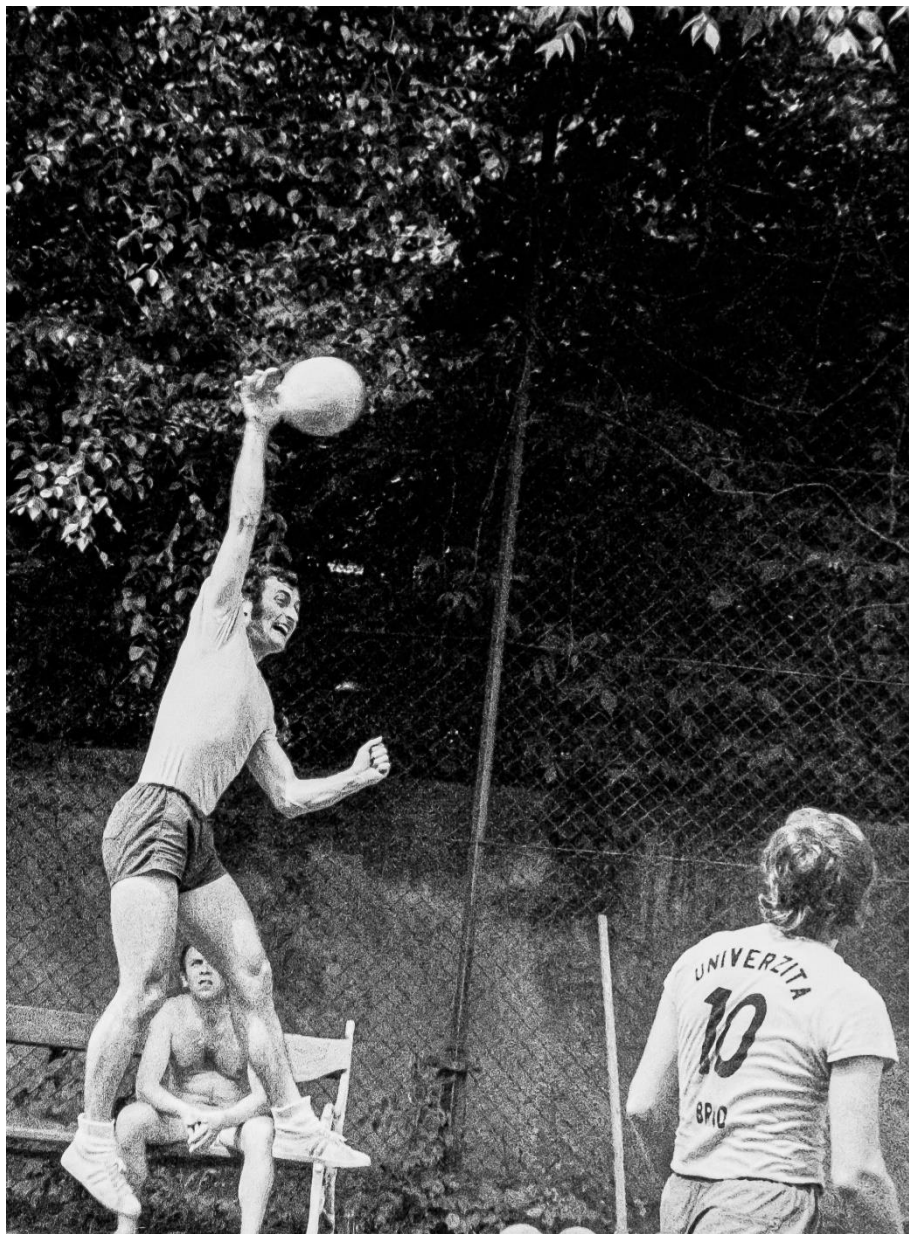
V přestávce ligy byl čas na zimní radovánky. Soustředění s áčkem žen na běžkách na Cikháji

Nová generace (1973?) Trenér Karel Sladkovský, MM čili moje maličkost, Petr Nejedlo, Jirka Potůček, Vašek ??, Zdeněk Ovesný
Karel Šváb, Mírek Peršín, Franta Polanský, Luděk Kundrata, Michal ??

Tyto fotky jsou z domácího zápasu, ale proti komu a kdy v kterém roce???

Smečuje Zdeněk Ovesný

Jarda Kovář

Mila Horáček na servisu

Time out. Zleva MM, Jura Potůček, Franta Polanský, Vlado Chlebana, Mirek Peršín a Petr Nejedlo

Jarda Kovář a Karel Šváb na příjmu

Tenkrát jsem asi dával pěkné rány

Zděnek Ovesný a jeho typická ulívka za blok

Tohle sice není TJ Slavia Univerzita Brno, ale školní družstvo Univerzity J.E. Purkyně, které vybojovalo stříbrnou medaili na univerzitním mistrovství ČR v Olomouci v roce 1974

Trenér Zdeněk Hejna, Z. Jelínek, M. Rybák, J. Šamšula, xx, ??, M. Turek, Zdeněk ?, Z. Provazník
B. Zídek, L. Kandrata, R. Spáčil, J. Petr, P. Klenovský

Poté, co A-družstvo spadlo z krajského přeboru, nastoupila nová, i když již poněkud stará sestava, výrazně posílená:
Vlasta Vykydal, Pavel Terzijský „Yetti“, Milan Horáček, Jirka Xaver Střelický, Karel Šváb, MM
Zdeněk Ovesný, Milan Řezníček, Zbynda Janda a Pavel Řezníček

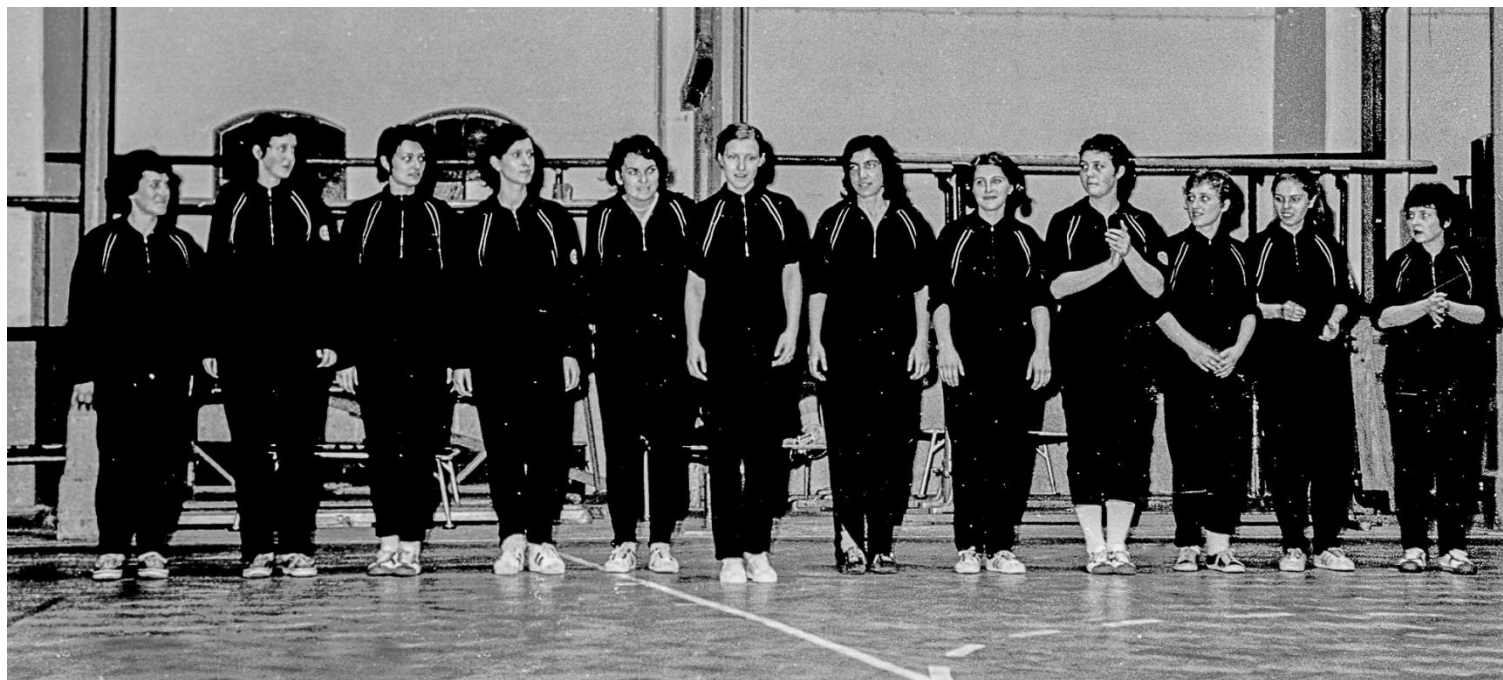

Poslední zápas Univerzity v Komíně

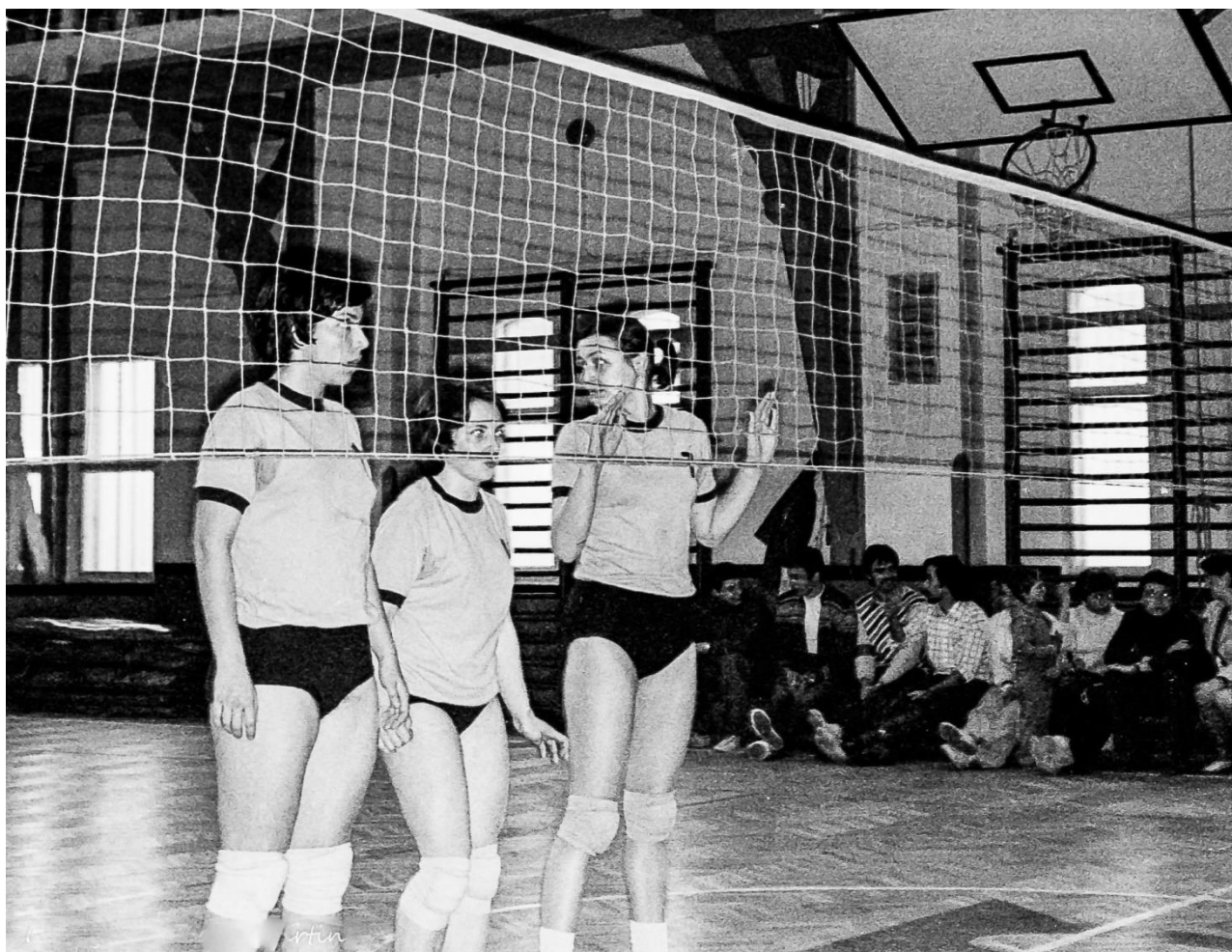
M. Peršín, K. Šváb, P. Řezníček, Z. Janda, P. Terzijský, O. Brýdl
Z. Jelínek, F. Továrek, M. Rybák

V UNIVERZITĚ HRÁLY I ŽENY

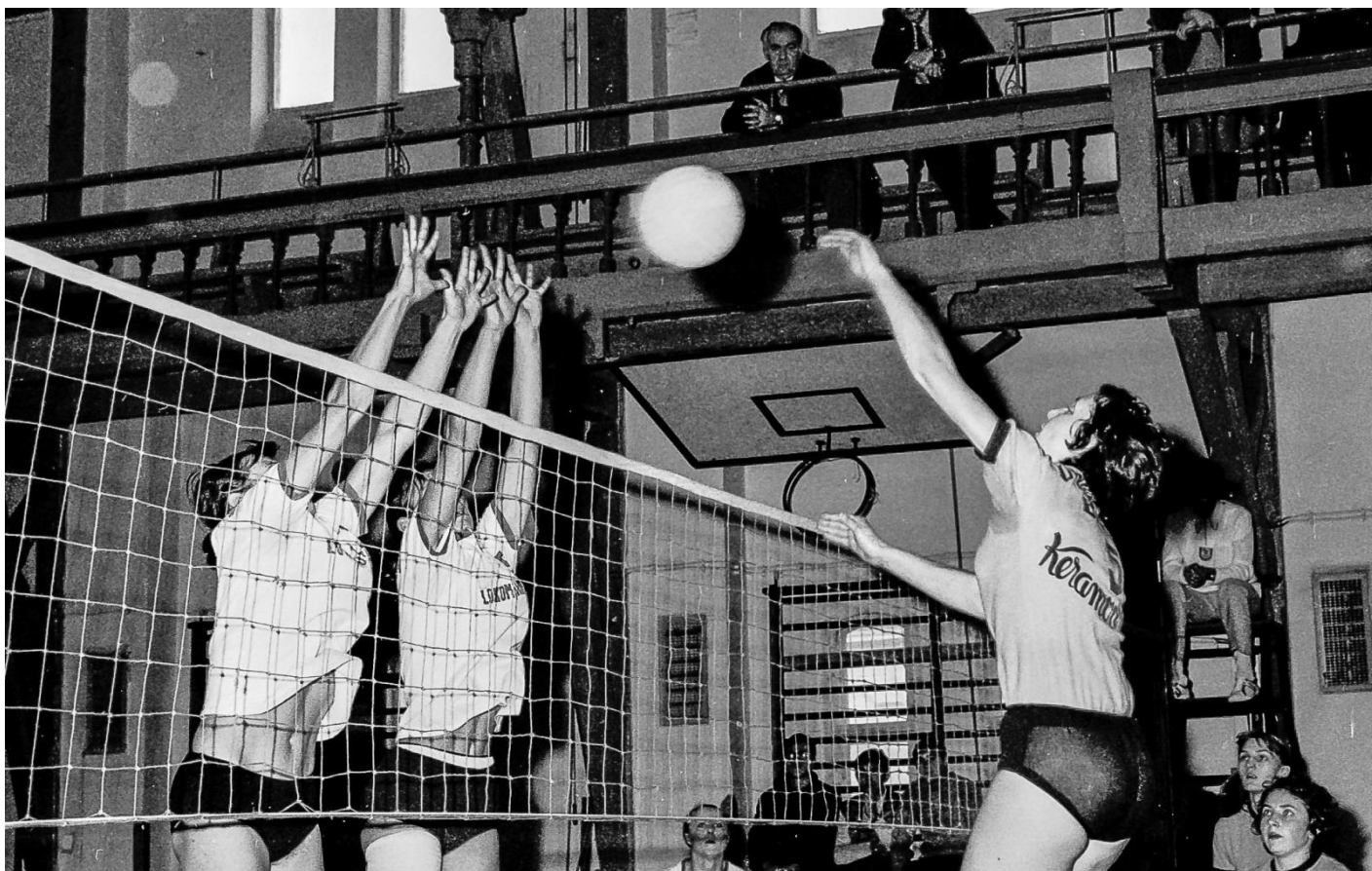
Ženy Univerzity Brno patřily k předním brněnským týmům a v době mého působení v Univerzitě to dotáhly až do první ligy. Takže si zaslouží, aby i zde bylo pár fotek jejich týmu. Akorát se jmény je potíže. Každá holka měla nějakou přezdívku, kterou jsme používali častěji než křestní jména, nemluvě o tom, že se taky vdávaly a zanášely tím ještě větší zmatek do mé beztak chabé paměti.

Před přátelským zápasem proti Univerzitě Wroclav (1972)
Zleva: Liba Cikrlová, Olga Pavézková, Květa Hvižd'ová, Zuzka Pupíková, Bláza??, Eva Součková, Jitka Štěpa Štěpánková,
Ajka??, Zuzana Dvořáková, ??, Jana Bílá, Hana ?? Baňochová

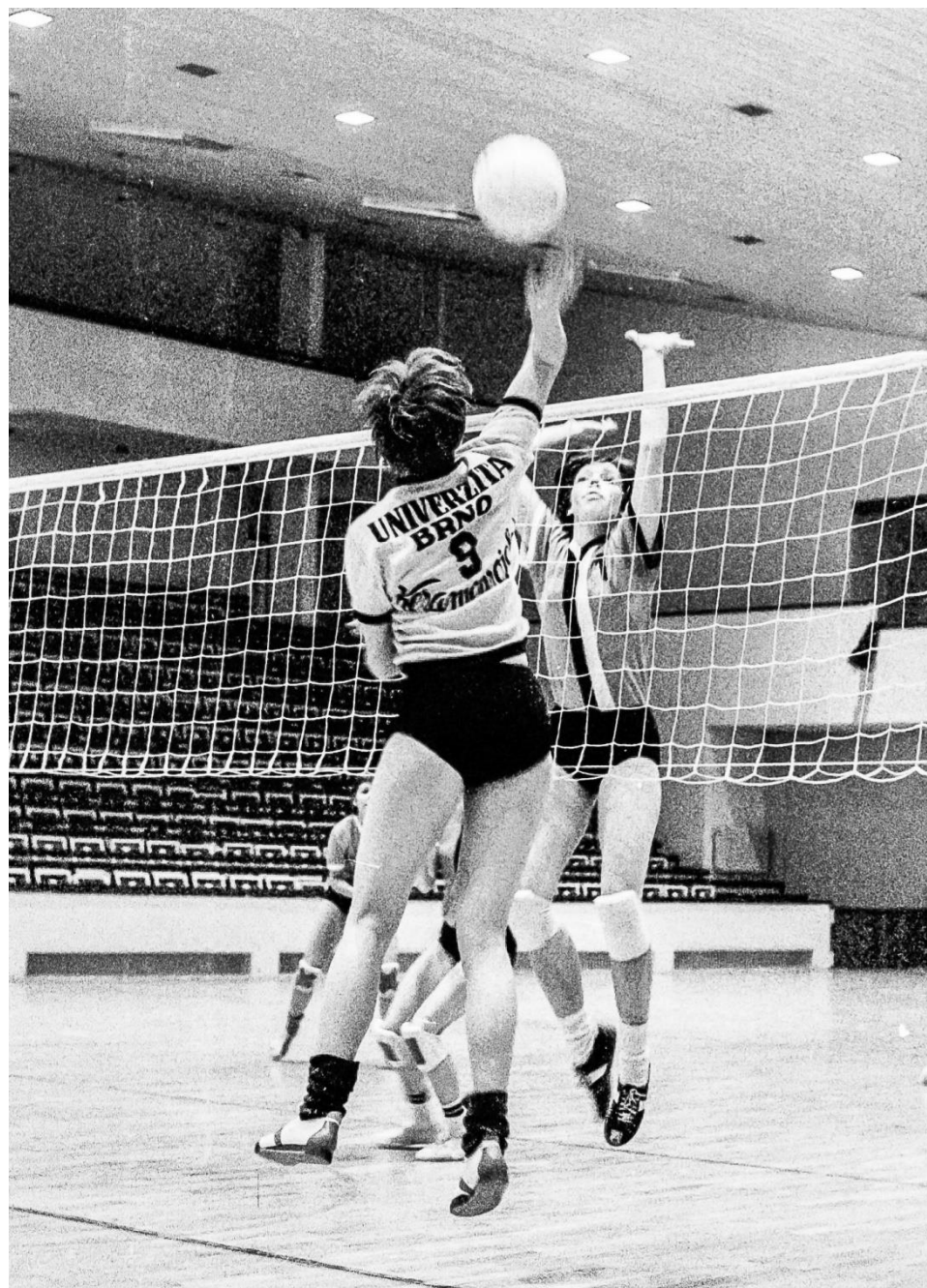
V první lize měla Univerzita nejen nejstarší hráčku ligy Libu Círklovou, ale také nejmenší hráčku řečenou Tečka, Hanu Baňochovou

Proti Lokomotivě Praha útočí Pavča Pavézková, posléze Davidová (1975)

Zuzana Dvořáková

Zápas proti Královopolské

Zápas proti Královopolské Brno, Věrka Šimčáková

Hana a Jana

Dana Hanuláková

Univerzita hrála v tělocvičně pod Hradem, bývalé německé Turnhalle. Olga Pavézková (1975)

1979

NA STARÁ KOLENA MISTREM

Pod dvojnárodným jménem Sešlost Brno se skrývá úspěšné družstvo dědkovského přeboru, jak se někdy taky říká Mistrovství České republiky volejbalových superveteránů, které je vypisováno od roku 1999 pro hráče nad 50 let.

Sešlost Brno se poprvé sešla v roce 2002, a přestože byla na kvalifikačních turnajích naložována jako nenasazená, hned v tomto ročníku získala bronzové medaile a všechny ostatní týmy dokonale překvapila. V dalších ročnících se probjovala do finále, kde získala nejvíce bodů za umístění a v letech 2004 a 2007 i titul.

Hráči se postupně střídali, jak přicházeli čerství padesátníci. V týmu, původně založeném na hráčích Zbrojovky, se vystřídali borci snad ze všech brněnských klubů. Neustálé doplňování mladšími hráči je – jak se ukazuje na příkladech stárnoucích družstev soupeřů – klíčem k úspěchu, i když výkony některých dědků jsou stále více než obdivuhodné.

Těch pár fotek, které následují, jsem udělal dílem ještě jako hráč, proto jich z prvních let je málo, a potom na turnaji v Brně, kde jsem už nehrál. V letech 2008 a 2009 v Brně žádný turnaj nebyl a tak nejsou ani fotky, což je škoda, neboť Sešlost hrála (a dosud hraje) výborně.

TURNAJ KOBYLÍ 2002

Sešlost startovala na tomto oblíbeném prázdninovém turnaji hned ve dvou kategoriích – nad 40 let a nad 50 let. Byla to fuška, ale dvě sady cen, nemluvě o dvou diplomech, byly v tomto vinném kraji velmi příjemnou odměnou. A jak už to na jihu Moravy bývá, nezůstalo jen u práce na hřišti, ale pokračovalo se dál do noci – prasátko, vínečko, sklípky... vždycky se z Kobylí odjíždělo těžko.

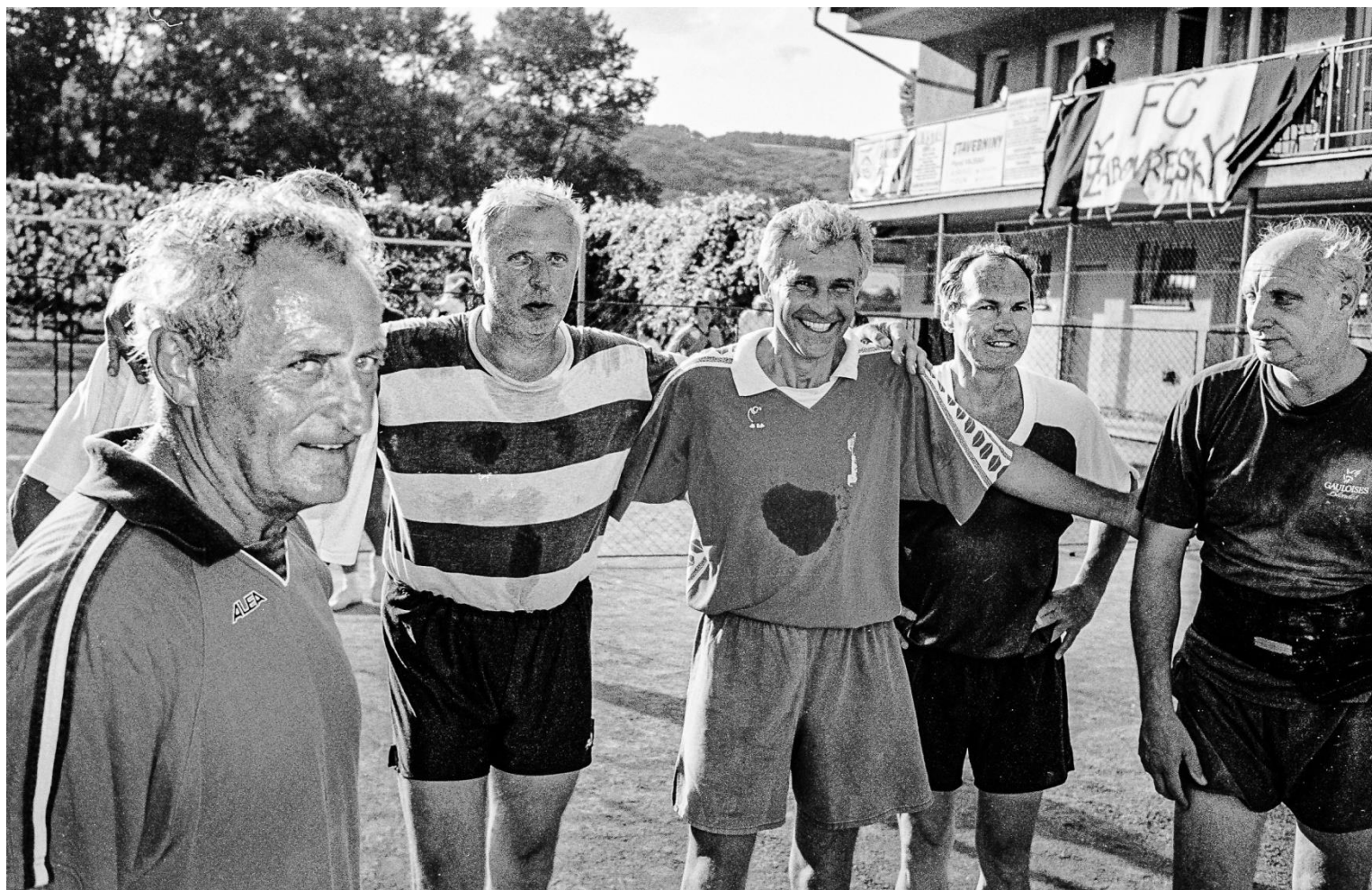
Rosta Nováček, Karel Říha, Pepa Kratochvíl, Martin rybák, Pavel a Milan Rezníčkoví, Zdeněk Ovesný, chybí Eda Závodný a Jirka Fabikovič

Zdeněk Ovesný, Eda Závodný, Rostě Nováček, Pavel Řezníček, Jirka Fabikovič

Pepa Kratochvíl, Milan Řezníček, Rosta Nováček, Pavel Řezníček, Jirka Fabikovič, Karel Říha
Martin Rybák, Zdeněk Ovesný

TURNAJ ČELÁKOVICE 2004

jsme s přehledem vyhráli. Vlastně se kvůli dešti nehrálo vůbec, ovšem pořadí v turnaji se vyřešilo snadno: kapitáni všech družstev prostě stříhali a Karel Říha byl prostě nepřekonatelný.

Protože v ostatních turnajích (ty už se hrály regulérně) byla Sešlost úspěšná, získalo Brno v roce 2004 titul.

Medaile jsme ale dostali až za půl roku v Brně.

Jarda Šmíd, Karel Říha, Rosta Nováček, Jirka Fabikovič, Pepa Kratochvíl, Jarda Písařík, Jindra Dundálek, Mirek Turek, Jarda Lesenský, Martin Rybák, vyslanec z volejbalového svazu

Pořádná oslava titulu se konala až později ve sklepě u Edy Závodného

CHLENY 2005

Chleny jsou malá nenápadná dědinka ve východních Čechách. Najít k ní cestu je náročné i s pomocí navigace. Volejbal zde hraje povinně snad každý její obyvatel. Má sice je okolo sto čísel, ale zato areál se čtyřmi perfektními antukovými kurty. Turnaj ve Chlenech je oblíbený především pro skvělou organizaci, k níž patří dvě prasátka, která se od začátku turnaje otáčejí na rožních a slibují příjemné zakončení turnaje. A když přeje i počasí, nemůže to mít chybu.

Jirka Marek či Šamec

Jirka Fabikovič - Fabka

Písařík

Říha

TURNAJ V HRADCI KRÁLOVÉ 2005

Karel Říha, Jarda Naš, Jarda Písařík, Pepa Kratochvíl, Jirka Marek, Jarda Lesanský

TURNAJ V LIBERCI 2005

Pisa

Rosfa

Jarda Lesenský

Pártl, Říha, Písařík, Turek, Lesenský, Dundálek, Nováček, Rybák

J. Šmíd

M. Turek

M. Rybák

J. Fabikovič

J. Lesenský

K. Říha

J. Kratochvíl

J. Písařík

j. Dundálek

R. Nováček

J. Marek

J. Naš

TURNAJ V BRNĚ 2006

J. Písařík

M. Turek

Jirka Fabikovič

Franta Placatka

Ročník 2007

Tuhle sezonu už jsem nehrál, ale protože závěrečný turnaj proběhl v Brně, fotky tu jsou. Sešlost nastupovala v omlazené sestavě, přišli Oslík a Káčko, Olšan, Roman a Bob Sedlák. Útočná síla se tím výrazně zvýšila a Sešlost získala další mistrovský titul, o to cennější, že závěrečný turnaj se hrál právě v Brně.

Zdeněk Olšan

Souhra Oslík - Káčko

Bob Sedlák

Titul se slavil důkladně a odpovědně

Výsledková tabulka předešlých ročníků. V roce 2009 skončila Sešlost třetí.

Ročník soutěže	1.ročník	2.ročník	3.ročník	4.ročník	5.ročník	6.ročník	7.ročník	8.ročník	9.ročník	10.ročník
Počet družstev	19	16	18	16	19	20	20	16	13	13
Počet kvalifikací	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5
Počet finalistů	8	9	9	9	9	9	9	8	8	8
Datum a místo konání finále	25.9.1999 Č.Budějovice	22. - 23.9.2000 Č.Budějovice	28. - 29.9.2001 Tanvald	28. - 29.9.2002 Tanvald	27. - 28.9.2003 Tanvald	25. - 26.9.2004 Liberec	22.-23.10.2005 Liberec	20.-21.10.2006 Liberec	6.-7.10.2007 Brno	15.-16.11.2008 Liberec
1.místo	Slavoj Břevnov	Dobeška Praha	Dobeška Praha	Dynamo Pízeň ZČE	Vsacko Vsetín	Sešlost Brno	Jihostraj Č.Budějov.	Jihostraj Č.Budějov.	Sešlost Brno	Krušnohorci Ústí n.L.
2.místo	Strabag Č.Buděj.	NH Ostrava	Jiskra Ústí n.Orl.	Avia Čakovice	Jihostraj Č.Budějov.	Sen.Boys Tanvald	Sešlost Brno	Krušnohorci Ústí n.L.	Jihostraj Č.Budějov.	VK České Budějovice
3.místo	Dobeška Praha	Dynamo Pízeň ZČE	Olymp Praha	Sešlost Brno	Slávia Hr. Králové	Krušnohorci Ústí n.L.	SK Zlíchov Praha	Lokomotiva Liberec	Přovarov Svijany	Slávia Hr. Králové
4.místo	Jiskra Tanvald	Jiskra Ústí n.Orl.	Dynamo Pízeň ZČE	Slávia Hr. Králové	Krušnohorci Ústí n.L.	Dynamo Pízeň ZČE	Krušnohorci Ústí n.L.	SK Zlíchov Praha	Krušnohorci Ústí n.L.	Železářny Třinec
5.místo	Sokol Michle	Olymp Praha	Slovan Ústí n.Labem	Sokol Buštěhrad	Dynamo Pízeň ZČE	Jihostraj Č.Budějov.	Dukla Liberec Old.B.	Sešlost Brno	Železářny Třinec	Přovarov Svijany
6.místo	Štvanice Praha	Potrubí Praha	Sokol Michle	Sokol Michle	Avia Čakovice	Sokol Buštěhrad	Slávia Hr. Králové	Slávia Hr. Králové	Slávia Hr. Králové	Sokol Buštěhrad
7.místo	Agrotip Roudnice	Jiskra Tanvald	Sokol Buštěhrad	Senior Boys Liberec	Sešlost Brno	Avia Čakovice	Sokol Buštěhrad	Vysočina Žďárec	SK Zlíchov Praha	Vysočina Žďárec
8.místo	Maniny Praha	Strabag Č.Buděj.	VK Litvínov	Jiskra Tanvald	Jiskra Tanvald	Vysočina Žďárec	Vysočina Žďárec	Jiskra Tanvald	Vysočina Žďárec	Sešlost Brno
9.místo	Jiskra Ústí n.Orl.	MFF UK Praha	Jiskra Tanvald	VSC Čelákovice	Sokol Michle	VK Litvínov	VSC Čelákovice	Olymp Praha	Avia Čakovice	Pražský výběr
10.místo	Sokol Karlín Praha	Štvanice Praha	Senior Boys Liberec	Vsacko Vsetín	Sokol Buštěhrad	SK Zlíchov Praha	Avia Čakovice	Sokol Michle	Sokol Žižkov	Jiskra Tanvald
11.místo	MFF UK Praha	Slovan Ústí n.Lab.	MFF UK Praha	MFF UK Praha	Senior Boys Liberec		Sokol Michle	Sokol Žižkov	Dobeška Praha	Avia Čakovice
12.místo	Slovan Ústí n.Lab.	Sokol Michle	Štvanice Praha	Slovan Ústí n.Lab.	SK Zlíchov Praha	Vsacko Vsetín	Sokol Žižkov	Sokol Buštěhrad	Sokol Buštěhrad	SK Zlíchov Praha
13.místo	Lokomotiva Praha	ZOM Nymburk	NH Ostrava	Potrubí Praha	VSC Čelákovice	VSC Čelákovice	Dynamo Pízeň ZČE	Avia Čakovice	Jiskra Tanvald	Sokol Žižkov
14.místo	Vysoké n.Jizerou	Maniny Praha	VK Berounka	VK Berounka	Veterán Karlín	Tech.univ.Liberec	Jiskra Tanvald	VSC Čelákovice		
15.místo	ZOM Nymburk	Agro Roudnice	Sokol Karlín Praha	Sokol Karlín Praha	MAVE Nymburk	Sokol Michle	Ferona Praha	MAVE Nymburk		
16.místo	Sok.Třebechovice	Sokol Karlín Praha	Potrubí Praha	MAVE Nymburk	MFF UK Praha	Veterán Karlín	VK Litvínov	Vsacko Vsetín		
17.místo	Sokol Bašnice		MAVE Nymburk		VK Berounka	Ferona Praha	Vsacko Vsetín			
18.místo	Sok.Horní Růžodol		ČSA Ruzyně Praha		VK Litvínov	OTUS Praha	OTUS Praha			
19.místo	Tesla Pardubice				Potrubí Praha	MAVE Nymburk	MAVE Nymburk			
20.místo						MFF UK Praha	DEMI Šumperk			
Nejlepší smečar	Milan Kosař Strabag Č.Budějov.	Miroslav Pavlík Dobeška Praha	Miroslav Pavlík Dobeška Praha	Karel Jeřábek Slávia Hr. Králové	Pavel Valach Jihostraj Č.Budějov.	Jaroslav Písařík Sešlost Brno	Karel Řha Sešlost Brno	Vladimír Pech Jihostraj Č.Budějov.	Pavel Valach Jihostraj Č.Budějov.	Karel Jeřábek Krušnohorci Ústí n.L.
Nejlepší nahrávač	František Lebeda Slavoj Břevnov	František Lebeda Olymp Praha	František Lebeda Olymp Praha	Jiří Peckert Dynamo Pízeň ZČE	Jaroslav Kubala Vsacko Vsetín	Vít Pražák Sen.Boys Tanvald	Martin Boner SK Zlíchov Praha	Vít Pražák Lokomotiva Liberec	Vít Pražák Přovarov Svijany	Ivo Muroň Sešlost Brno
Nejužitečnější hráč	František Pohl Strabag Č.Budějov.	Zdeněk Měrka NH Ostrava	Viktor Sotola Jiskra Ústí n.Orl.	Pavel Rezníček Sešlost Brno	František Píškule Dynamo Pízeň ZČE					Jindřich Hýlmar Přovarov Svijany

UNIVERZITA ŽIJE!

Stará garda, která kdysi v sedmdesátých letech vybojovala postup do I. třídy krajského přeboru (tehdy to ještě byla mladá garda), se po pár letech začala věnovat rodinnému životu, hrála dál jako B-tým městský přebor. Řadu let jej suverénně vyhrávala, aniž by usilovala o postup. Jak léta běžela, už to nebylo úplně suverénní, pak nás soupeři začali trápit, posléze porážet a když se neukázaly žádné mladé posily, nechali jsme toho. Volejbal jsme sice ještě řadu let hráli jen tak, ale nakonec zvítězily stařecké neduhy a zahodili jsme tenisky i nákolény.

Parta Univerzity se tím ale nerozpadla. Scházíme se pravidelně i nadále, ovšem jen u piva. Tenis nahradil volejbal, někteří si oblíbili také kryglistiku a gaučing.

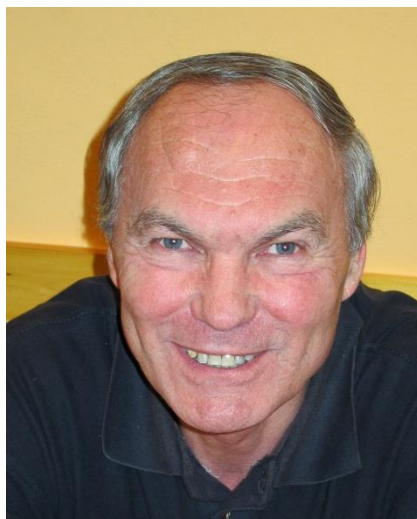
Silvestrovské setkání v Bosonohách

skončilo nakonec u Xavera a jeho proslulé HOSPODÁŘOVY meruňkovice (2010)

Zbynda Janda

bratři Řezníčkové

Honza Vrbka

Xaver Střelický

Milan Horáček

Ondrušky červen 2015

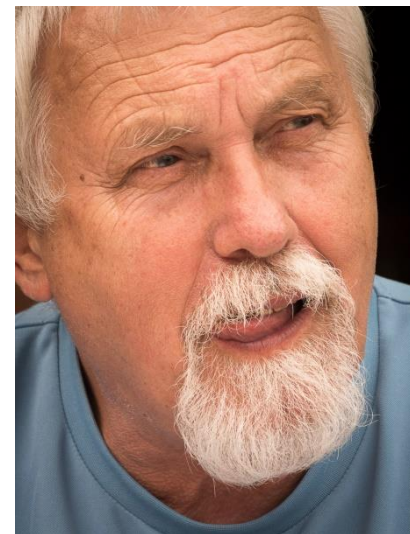
Na chalupě u Boba se slavily narozeniny, akorát neví, kde je všechno měl. Vypadá to, že skoro každý. Jsem si jistý jen tím, že já jsem neslavil nic a nebýt Ferka, byl bych tu nejmladší.

Bob Zídek

Zdeněk Ovesný

Karel Šváb

Ferko Polanský

František Továrek

Pavel Böhme

Nejdůležitější práce byla svěřena odborníkům

Závěr patřil již tradičně handicapovému turnaji v pingpongu

Rok 2016, Plzeňský dvůr.

Slaví se narozeniny – Franta 75 let, a určitě ještě někdo další

(Zbynda, Majka Lacinová, Karel, Ferka, Zdeněk, Jirka Potůček, Pavel Řezníček, Xaver, Zuzka, Milan
Jirka Neuman, Silný Kocour, Franta, Martin)

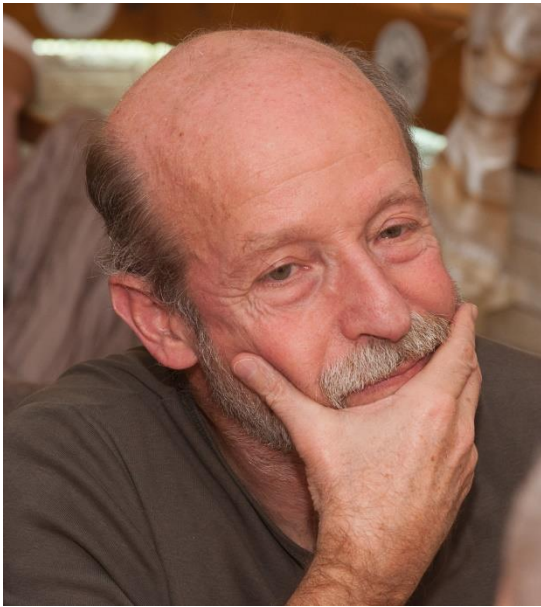

Univerzita u Xavera v Bosnohách (červenec 2016)

Silvestrovské setkání v Bosonohách (29.12.2016)

Milan Řezníček – sedmdesátiny (2017 Komín)

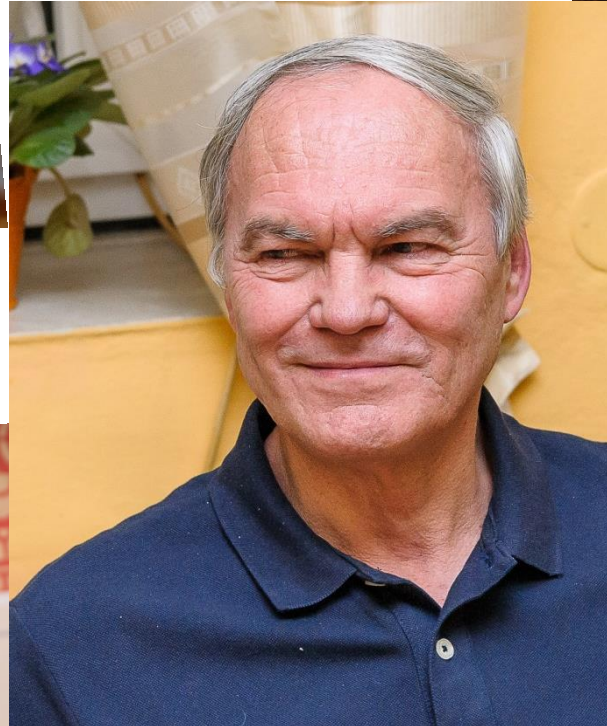

Pavel Řezníček 65 let

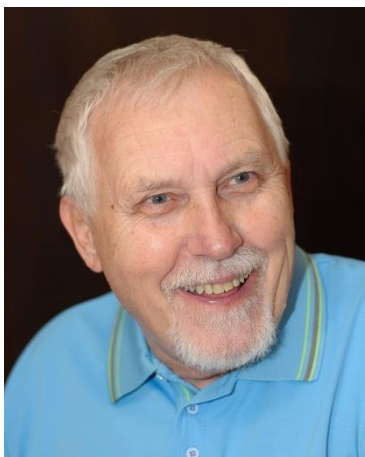

Milan Horáček sedmdesát (2018)

Silvestrovské setkání (Bosonohy 2018)

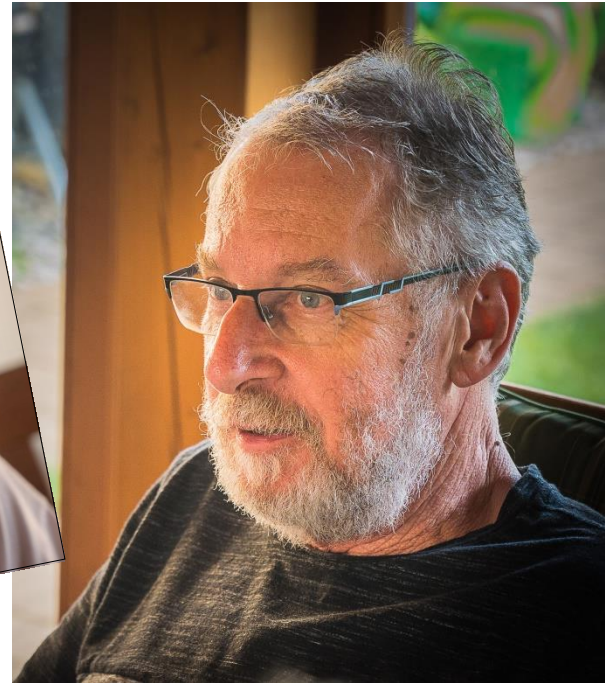

Bosonohy 2019

Zdeněk Ovesný 75 (2019)

Plzeňský dvůr 2021

Sedmdesáté narozeniny v době epidemie slavili Pavel Řezníček, Bob Zídek, Kocour Jelínek, Zbynda Janda a Jirka Neuman

**M
R**